

26

naixó normal; nixe
ve rep mata contra alteració
ben adv. V. bé.

benaf. Dira generalment de pit,
esp. la que serveix per a lligar o
embolicar un membre i per a
subjectar apòsits aplicats a una
nassa, tumor, contusió, etc. Posar
se una bena. Dreure's, llevar
se una bena | Benir una be-
na davant els ulls, no veure la
realitat. llevar-li a un la bena
del ulls, desanganyar-lo | fer
benes d'una roba, esqueixar-la

benafecte -a adj. Que sent afecte
per algú o alguna cosa.

X